

ændring, mener jeg også, at man kan præcisere forholdet omkring videoovervågning. Optagelse på video af, hvad der overvåges, er i og for sig ikke nævnt i § 1, stk. 2, så det er en enestående chance for at få det ændret.

Men vi skal i Venstre se på lovforslaget; vi skal overveje, om det er sådan, at regulering ved skiltning skal ske ved lovgivning, eller om det skal ske via arbejdsmarkedets parter, hvor en almindelig aftaleret kan komme på tale. Vi skal også i Venstre bekymre os lidt om endnu en regelregulering, som absolut ikke bekæmper nogen form for kriminalitet, men som igen betyder byrder for erhvervslivet, her dog i en målestok som jeg tror, erhvervslivet kan leve med.

Men moralsk set er der gode incitamenter i fremsættelsen af lovforslaget, men vi skal passe på, at vi ikke bevidstløst vælter ting over på arbejdsgiverne, som vi ikke har belæg for. Vi vil se frem til en udvalgsbehandling, hvor vi kan diskutere, hvad der er godt, og hvad der er skidt.

Bendt Bendtsen (KF):

Lovforslaget er ikke noget banebrydende forslag, men et tillæg til den allerede gældende lovgivning på området. Ved den foreslåede ændring udvider man kravet om skiltning m.v. ved privates tv-overvågning til også at gælde tv-overvågning af arbejdspladser.

Vi lever i en tid, hvor den teknologiske udvikling går meget stærkt. Mulighederne for både aflytning og videooptagelse bliver større og større, og prisen for det isenkram, som kan udføre arbejdet, bliver mindre og mindre. Kortfattet er reglerne jo som bekendt, at der i dag kan foretages overvågning af butikslokaler og indgange hertil, blot der er opsat en skiltning. De øvrige tilhørende rum såsom personalrum, kantine, lagerrum m.v. er jo ikke omfattet af reglerne i den gældende lovgivning. Derfor kan man jo i dag videoovervåge de steder uden de ansattes vidende.

I Det Konservative Folkeparti er vi positive over for lovforslaget, idet det må være rimeligt, at såfremt en arbejdsgiver vælger at videoovervåge sine ansatte, så må der være en skiltning, så de ansatte ved, hvilke forhold de arbejder under. Nu er det ikke sådan, at vi er modstandere af videoovervågning, idet det i mange situationer har en god og præventiv virkning imod røveri, vold, tyveri m.v. Men vi mener, at det er rimeligt, at de ansatte bør orienteres, når det sker.

Vi har noteret os arbejdsgiverorganisationernes bemærkninger om indgreb i aftalemodellen, og at man finder, det er et unødvendigt lovindgreb og et udtryk for et usagligt indgreb i parternes almindelige adgang til at regulere arbejdsmarkedets forhold igennem aftaler. Nu er det jo ikke alle arbejdspladser, der er dækket af overenskomster, og i bund og grund føler vi, at man som almindelig borger bør vide det, såfremt man videoovervåges under sine daglige gøremål, også når man passer sit arbejde.

Vi har noteret os, at politiet fortsat har mulighed for som led i en strafferetlig efterforskning at kunne foretage en overvågning uden at skilte, og det er vi tilfredse med. Med de bemærkninger er vi positive over for lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget søger at balancere mellem det ene hensyn, det enkelte menneskes retssikkerhed, og det andet hensyn, det kriminalpræventive.

Man kan sige, at sådan som den teknologiske udvikling har været og den brug, der har været, har det været et område, som ikke har været reguleret. Så kan man spørge: Behøver man at regulere alting? I det her tilfælde mener jeg helt klart, at man må sige, at der er behov for, at der bliver reguleret. Det kan godt være, at Venstres ordfører, hr. Nonbo, ikke kender til eksempler på, at lønmodtagere føler sig generet. Men jeg har hørt adskillige eksempler på, at lønmodtagere føler sig generet af, at der har været tale om overvågning, som de ikke vidste noget om, og at de heller ikke kunne forstå, hvorfor der overhovedet skulle være tale om overvågning de pågældende steder.

Derfor er det efter vores opfattelse helt naturligt og rigtigt, at overvågning kun finder sted, når der er tale om, at man giver besked herom, altså når der er tale om skiltning.

Så er det et spørgsmål om, hvem der skal tage beslutning om overvågning. Der mener jeg nok det kunne være rimeligt – nu når arbejdsgiversiden siger, at nu skal man hele tiden inddrage arbejdsmarkedets parter – at man her kunne sige, at lønmodtagersiden skulle inddrages, når arbejdsgiveren beslutter de her ting. For når man foretager de her overvågninger, som er en indskrænkning af det enkelte menneskes personlige frihed, må man så også være sikker på, at det ikke sker for ofte. Og det vil sige, at man i de her tilfælde overvejer bestemmelser om, at samarbejdsudvalg eller tillidsmand eller lignende er inddraget i den her for-